

når den er våd, og man skal vente meget længe, før man får hjælp, når man tilkaldes hjælp.

Det var nogle af de ting, som skulle forebygges ved den nationale handleplan, som Dansk Folkeparti stemte imod. Hvordan hænger det sammen med, at man sent i foråret stemte imod det og ordføreren nu siger, at det lige præcis er nogle af de ting, man gerne vil fremme?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er fuldstændig enige om, at der er problemer i forbindelse med de ældre og de medicinske afdelinger. Det, der så er en udestående diskussion, er, hvad man så gør for at afhjælpe det. Er det gennem en national handlingsplan, som Socialdemokratiet har foreslået, eller er det ved f.eks. at afsætte nogle penge til forbedringer? Vi har i tidligere aftaler med regeringen fokuseret på det sidste, nemlig at få afsat nogle penge til brug for lige præcis afhjælpning af det her problem, der åbenlyst er omkring ældre og medicinske afdelinger.

Det er helt givet, at det, der er afsat på nuværende tidspunkt, skal ses efter med hensyn til, om det er tilstrækkeligt. Det er det sandsynligvis ikke, og så skal vi arbejde på at finde flere penge til at dække det område.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg forstår så, at for at opnå hensigten skubber man opgaven ud i kommunerne, som man så samtidig beder om at åbne sine budgetter, som er lagt for år 2006, så man kan reducere dem. Så nytter det jo ikke noget, at kommunerne får penge til de ældre, hvis de samtidig skal fjerne noget i deres budgetter på en anden konto.

Er det sådan, man gerne vil have det tilrettelagt, at man beder kommunerne om at løse de opgaver, som man ikke selv kan stemme for i Folketinget og skaffe midler til, og så bagefter beder dem om at spare pengene på de budgetter, som er lagt?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo i virkeligheden mange spørgsmål i det her spørgsmål, for det med, hvor tingene skal løses, om de skal løses ved et folketingsinitiativ eller de skal løses ved nogle lokale initiativer, er jo også en diskussion af, om man respekterer, at der kan være forskellige måder at løse tingene på, forskellige måder at indrette sig på, hvor

også de ansatte har mulighed for at gøre deres mening gældende. Det, at noget træffes på lokalt plan, kan jo lige præcis være udtryk for, at man så prøver at finde lokale løsninger på, hvordan man kan gøre det bedre.

Det, jeg bare forholder mig til her, er, at jeg ikke ser nogen stor forskel i anerkendelsen af problemet, og så handler det om at finde løsninger. Der kan vi godt pege på nogle forskellige løsninger, og det er jo i virkeligheden mere det, det her handler om, end et spørgsmål om, hvorvidt vi anerkender, at problemet er der.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg noterede mig, at hr. Kristian Thulesen Dahl i hvert fald i ord var meget bekymret for og optaget af, om der nu skete noget for de ældre. Med den dialog kan man så diskutere, hvor meget der rent faktisk sker for de ældre.

Til gengæld så hørte jeg stort set ikke et eneste ord i indlægget tidligere, der handlede om uddannelse. Derfor vil jeg spørge, om det simpelt hen er, fordi det ikke er et indsatsområde, som Dansk Folkeparti har, om det måske er det, der afspejler, at det udeomkring i kommunerne, hvor man jo altså skal leve med de meget stramme rammer, som Dansk Folkeparti støtter, rent faktisk er sådan, at hver femte kommune er nødt til at spare på folkeskolen. Bekymrer det hr. Kristian Thulesen Dahl?

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg nævnte faktisk i mit ordførerindlæg lige præcis forhold omkring folkeskolen. Det valgte jeg at gøre, fordi jeg synes, vi har en særlig udfordring med hensyn til folkeskolen. Vi havde det også meget oppe i valgkampen i januar-februar måned, og der valgte Dansk Folkeparti at lægge sig på den linje, at vi godt kan stille større krav til folkeskolen, stille nogle større krav til rammerne og til indholdet, også nogle krav, som ikke altid behøver at handle om, hvor mange penge der ekstra kommer til folkeskolen, fordi vi anerkender, at når vi har en af verdens dyreste folkeskoler, men ikke får den bedste kvalitet, når vi sammenligner os med andre lande, så bør vi kunne stille større krav og få mere ud af folkeskolen, uden at det nødvendigvis betyder, at der altid skal flere penge til folkeskolen.

Vi tror simpelt hen på, at man kan stille større krav, lave flere test, og sikre, at eleverne lærer